Junanvaihto Kleine Scheideggin asemalla ja nousu vuoren uumenissa kohti Jungfraujochia alkaa.

Sveitsiläisen pohatan hullu unelma: JUNGFRAUJOCH

7.6.2020 14.00

Jungfraujochin asemalle kipuava alppijuna on jo sadan vuoden ajan kuljettanut matkustajia Euroopan huipulle 3454 metrin korkeuteen Sveitsin Alpeilla.

TEKSTI JA KUVAT: JARI HAKALA

Matka Jungfraujochiin käynnistyy Interlaken Ostin rautatieasemalta. Grindelwaldin tai Lauterbrunnenin kautta matkustetaan Kleine Scheideggin asemalle, josta alkaa viimeinen osuus vuoren uumeniin louhitussa tunnelissa. Nousun takia painetta käydään tasaamassa kahdesti: reilun kymmenen minuutin pysähdys tehdään Eigerwandissa 2865 metrin kohdalla, ja hetkeä myöhemmin Eismeerin pysähdyspaikalla 3160 metrin korkeudessa. Sitten saavutaan Euroopan huipulle Jungfraujochin rautatieasemalle. Satavuotisjuhlat asemalla juhlittiin vuonna 2012.

- Kannattaa kävellä rauhallisesti, koska ilma on ohutta, muistuttaa opas **Kasper Woker** junasta poistuttaessa.

Euroopan korkeimmalla sijaitsevan rautatieaseman suunnittelu käynnistyi 1893. Ensimmäiset suunnitelmat hahmotteli sveitsiläinen teollisuuspohatta **Adolf Gayer-Zeller** elokuun lopulla 1893. Hänen uhkarohkea ideansa oli louhia tunneli Eigerin ja Mönchin vuorenhuippujen läpi ja rakentaa hammasratasrautatie Jungfrau-vuoren huipulle. Paikallinen väestö hyväksyi idean ja tuki pohatan suunnitelmia.

Vuotta myöhemmin kuin joululahjana 21.12.1894 Sveitsin hallitus myönsi rakennusluvan. Työt käynnistyivät 27.7.1896. Olosuhteet olivat haastavat, kun satakunta italialaista työntekijää aloitti tunnelin rakentamisen. Varsinaiset louhintatyöt käynnistyivät 1898.

Gayer-Zeller kuoli keuhkokuumeeseen 3.4.1899, vain kolme vuotta sen jälkeen, kun hänen suuri unelmansa oli alkanut toteutua. Hänen jälkeläisensä halusivat saattaa rakennustyöt päätökseen.

Rakentamisen vauhti oli eri luokkaa kuin nykyaikana, mutta metri metriltä tunneli kohosi ylöspäin. Kesäkuussa 1903 avattiin Eigerwandin asema ja kaksi vuotta myöhemmin heinäkuussa Eismeerin asema. Mutkiakin oli matkassa. Joulukuussa 1905 taloudelliset ongelmat katkaisivat rakennustyöt kahden vuoden ajaksi. Kaikki työntekijät irtisanottiin.

Vuoret ottivat myös uhrinsa. Helmikuussa 1899 tapahtuneessa onnettomuudessa kuoli kuusi miestä, mutta rakennustyö vaati myös monia muita uhreja.

Elokuun alussa 1912 oli kuitenkin syytä juhlaan, kun pidettiin avajaiset. Rakennustyöt olivat kestäneet 16 vuotta, kunnes lopullinen läpimurto Jungfraujochille tehtiin 21.2.1912. Rakentaminen maksoi 16 miljoonaa frangia; kaksi kertaa enemmän kuin alun perin arvioitiin.

Satavuotias Jungfraujoch on suosittu matkailukohde. Matka huipulle Interlakenista junanvaihtoineen vie noin 2,5 tuntia. Perillä riittää nähtävää koko päiväksi.

Asemalta saavutaan pääaulaan, josta voi aloittaa kierroksen. Jungfrau Panorama -teatteri tarjoaa neliminuuttisen tietoiskun, jonka jälkeen noustaan hissillä Sphinx-rakennuksen terassille ihailemaan maisemia 3571 metrin korkeudesta. Sveitsin nopein hissi nostaa kävijät pääaulasta terassikerrokseen 27 sekunnissa. Terassilta aukeavat näkymät Aletsch Glacierin huipuille. Kirkkaana päivänä on mahdollista nähdä Ranskan ja Saksan puolelle asti. Rakennus on palvellut sää- ja tutkimusasemana vuodesta 1931, ja observatorio taloon rakennettiin 1950.

Kierros jatkuu kohti Alpine Sensationia, joka on sekoitus musiikkia, valoa ja kuvia. Esitys on kunnianosoitus radan rakentajille, ja esillä on rakentajien kuvia sekä rakennustöissä kuolleiden työmiesten nimet. Jungfraujochista löytyy myös Jääpalatsi, joka on nimensä mukaisesti jään sisään rakennettu palatsi jääveistoksineen.

Jungfraujoch tarjoaa mahdollisuuden myös ostoksiin. Valikoimista löytyy muun muassa sveitsiläistä suklaata, jota on myynnissä vain Euroopan huipulla.

FAKTAT JUNGFRAUJOCH

Mikä: Euroopan korkein juna-asema 3454 metrin korkeudessa

Sijainti: Sveitsin Alpeilla pääkaupunki Bernin lähistöllä

Miten pääsee: Bernistä järjestetään opastettuja matkoja.

Omatoimisesti: Interlaken Ostin rautatieasemalta Grindelwaldin tai Lauterbrunnenin kautta Kleine Scheideggin asemalle, jossa viimeinen junanvaihto ennen tunneliosuutta. Matkan kesto 2,5 tuntia.

Historia: Ensimmäiset suunnitelmat elokuussa 1893, rakennuslupa 21.12.1894, rakennustyöt käynnistyivät 27.7.1896, aseman avajaiset 1.8.1912.

Aletsch Glacierin huiput aukeavat Sphinx-rakennuksen terassilta.

Sphinx-rakennus on palvellut sää- ja tutkimusasemana vuodesta 1931 lähtien. Observatorio rakennettiin 1950.

Vuori vaati myös uhrinsa. Alpine Sensation on myös kunnianosoitus rakentajille. Käytävän seinillä on rakennustöissä kuolleiden työmiesten nimet.

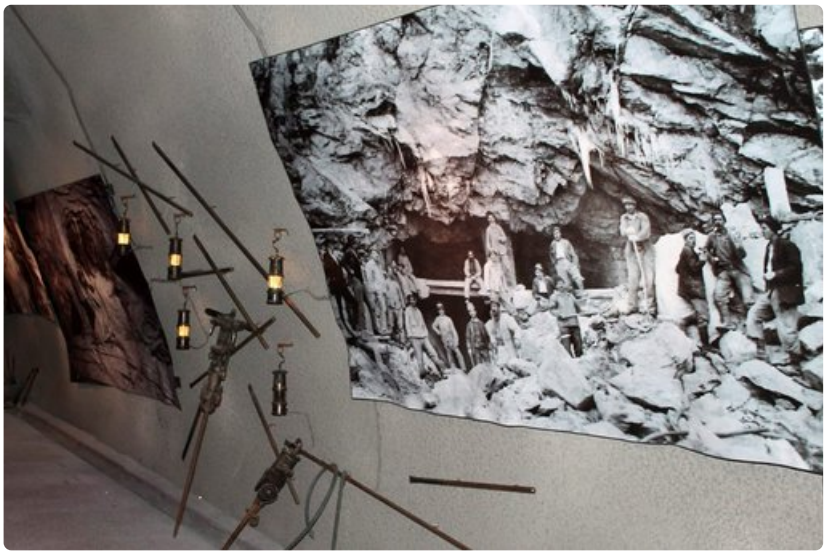

Rakennusolosuhteet 1900-luvun alkupuolella olivat haasteelliset. Valokuvat käytävillä kertovat työmenetelmistä.